

Η κατάρρευση της δασικής προστασίας και το άλλοθι των Δασικών Χαρτών

Όπως ήταν αναμενόμενο, τα μνημόνια που εφαρμόζονται τα τελευταία 8 χρόνια στη χώρα, ως ένα αδιάρρηκτο πλέγμα πολιτικών που ακουμπούν το σύνολο του κράτους, δεν άφησαν αλώβητο το δασικό νομικό πλαίσιο, παρά την συνταγματική πρόβλεψη του άρθρου 24.

Εμβληματική θέση στην ανατροπή της δασικής προστασίας και διαχείρισης όπως τις γνωρίσαμε μετά το Σύνταγμα του 1975, έχει το νομοθέτημα 4280/14 και ειδικότερα το κεφάλαιο των «επιτρεπτών επεμβάσεων» όπου στα πλαίσια μιας πασσαρτού διατύπωσης περί βιώσιμης ανάπτυξης ώστε τα δάση ανεμπόδιστα να μεταβάλουν την κατά προορισμό χρήση τους ή να εξυπηρετούν και άλλες χρήσεις, για λόγους επιβαλλόμενους από κάποιο αόριστο δημόσιο συμφέρον, το οποίο πλέον περιλαμβάνει και ιδιωτικές φαραωνικές επενδύσεις κυρίως τουριστικού χαρακτήρα.

Παράλληλα, επεβλήθη η ολοκλήρωση των δασικών χαρτών η οποία καρκινοβατεί από τη δεκαετία του '90 προκειμένου να ξεκαθαρίσει, με την ολοκλήρωση και του Εθνικού Κτηματολογίου, το πεδίο των χρήσεων γης και των ιδιοκτησιών ιδιωτών και δημοσίου προς διευκόλυνση πάντα του μεγάλου κεφαλαίου και της κερδοφορίας του.

Εφόσον λοιπόν «επιλύθηκε» ο τρόπος με τον οποίο το μεγάλο κεφάλαιο θα επιβουλεύεται τη δημόσια περιουσία και τα κοινά αγαθά, καθιστώντας τον χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως δάσους, κενή περιεχομένου, το Υπουργείο Περιβάλλοντος εισήγαγε καινοφανείς διατάξεις όπως οι «οικιστικές πυκνώσεις» καταστρατηγώντας ότι απέμεινε από το νομικό πλαίσιο δασικής προστασίας.

Ιδιαίτερα στην Αττική, όπου τις προηγούμενες δεκαετίες δάση οικοπεδοποιήθηκαν, αποτέλεσαν αντικείμενο παράνομης συναλλαγής και δομήθηκαν αυθαίρετα, με την ανοχή της Πολιτείας, η εφεύρεση των «οικιστικών πυκνώσεων» ως ευφημισμού του αυθαίρετου οικισμού και η εξαίρεση αυτών των περιοχών από τους δασικούς χάρτες, αποτελεί de facto νομιμοποίησή τους αγνοώντας τον δασικό και εκ του συντάγματος αναδασωτέο χαρακτήρα τους αλλά και τον ήδη θεσμοθετημένο και ρυθμισμένο χωρικό σχεδιασμό της Αττικής.

Συνακόλουθα, είτε μέσω της δασικής νομοθεσίας είτε μέσω των δασικών χαρτών όπως τελικά αυτοί θα καταλήξουν, δάση και δασικές εκτάσεις, άλση και πάρκα, θα αλλάξουν χαρακτήρα ανεπιστρεπτί, καταφέροντας καίριο πλήγμα στο ήδη διαταραγμένο αττικό περιβάλλον.

Νατάσα Πέτρου-Βαρουχάκη

Δασολόγος, Μέλος ΔΣ Πανελληνίας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων

n.varoychaki@gmail.com